

نور الرحمان
پی ایچ ڈی سکالر ، مطالعاتی مرکز باچا خان یونیورسٹی چارسدہ
ڈاکٹر اصل مرجان (محب وزیر)
اسسٹنٹ پروفیسر ، مطالعاتی مرکز باچا خان یونیورسٹی چارسدہ
د "مفرور" ناول مرکزی کردارونہ د نرگسی رجحاناتو او
ابنار ملیت پہ رنا کنبی

Mr. Noor ur Rehman *

Ph.D scholar , PSC, BKUC.

Dr. Asal Marjan (Muhib Wazir)

Assistant Professor, PSC, BKUC.

*Corresponding Author: mwazir@bkuc.edu.pk

The Central Characters of the Novel “Mafror” in the Light of Narcissistic Tendencies and Abnormality

"Mafror" by Mia Said Rasool Rasa is a remarkable novel in terms of theme, technique, character portrayal, and artistic expression. First published in 1963, the novel presents a vivid depiction of the lives of fugitives. The central characters, Umray and Gulabo, dominate the narrative. Both characters are portrayed as having intense narcissistic tendencies and signs of abnormality. Narcissism, as we know, exists in human personality in a developmental spectrum—ranging from ordinary expressions to more pathological extremes. It often manifests as a self-centered behavior pattern that revolves solely around personal desires and needs. The characters of Umray and Gulabo reflect precisely this type of narcissistic and abnormal psychology. The writer has analyzed these personalities through the

lens of psychology—particularly by drawing upon Sigmund Freud's theories. Based on psychological reasoning, the analysis reveals the narcissistic tendencies and psychological deviations in both characters, making their portrayal not just fictional but deeply psychological and symbolic as well.

Key Words: *Novel, Character, Pashito, Mafror, psycho, Analysis, Narcissistic, Tendencies, Abnormality, Eros.*

"مفرور" د ميا سپد رسول رسا په ليکلو شوو ناولونو کښې وړومبې ناول د مې چې په وړومبې ځل په کال ۱۹۶۳ء کښې چاپ شو د مې په دې ناول کښې د مرکزي کردارونو کردارنگاری ته خصوصي پاملرنه شوې ده او د دغو کردارونو سره تړلې شوي نور همه ضمني کردارونه، امدادي محسوسېږي- "عمرې" او "گلابو" د مفروور بنيادي او مرکزي کردارونه دي چې د ناول ټوله قيصه ترېنه چاپېره چورلي- په دې دواړو کردارونو د نرگسي رجحاناتو اثرات ډېر په واضحه ډول مخې ته راځي-

د عمري کردار

عمرگل عرف عمرې د مفروور ناول هيو او مرکزي نارينه کردار د مې - لکه څنگه چې نرگسيت په انساني شخصيت کښې په يو ارتقائي شکل کښې موجود وي او د معمولي نه واخلي تر غېر معمولي حده پورې د شخصيتي څرگندونې په رنگ کښې ظاهرېږي، عن تر دې يوه داسې خود غرضه رويه جوړه شي، کومه چې يواځې د خپلو ضرورتونو او خواهشونو دائره لري - د عمري کردار هم د دغسې يو ارتقائي عمل نه تېر شوې د معمولي نه تر غېر معمولي حده رسېدلې برېښي-

د فرائيد په خيال نرگسيت (Narcissism) کښې ښکېل وگرې په غېر شعوري توگه د خپل ذات سره د مينې ښکار وي هغه چې په آئينه کښې

خپل خان وینی نو نہ یواختی تربنہ مزہ اخلی بلکی داسی ورتہ محسوسہری
چی گنی آئینہ کنبی یو بل وگرے دے -
فرائید نرگسیت د جنسی ارتقا پہ مرحلو کنبی شماری او د دے نہ
مطلب د یو کس هغه دماغي حالت (کھفیت) اخلی چی خپل ذات سره جنسی
مینہ لری کوم چی د تحلیل نفسی له رویه د انا مریضانه جنسیاتی صورت
دے -

د انکارپا ورلد انگلش ډکشنری تر مخه

"In Psychoanalytic theory, emphasis is placed on
the element of self-directed sexual desire in
condition."^۱

ترجمه: د نفسیاتی نظریې تر مخه، د خپل ذات نه زېږېدلې
جنسی غوښتنې په عنصر زور ورکړی کېږي -
پروفیسر انور جمال د نرگسیت د وضاحت په توګه لیکي چې:
"په بنیادی طور پر علم نفسیات کی اصطلاح په - جس سے خود پرستی، محویت یا ذات مراد په -
خود اپنی هر ادا پر سو سو جان سے فدا ہونا نرگسیت ہے - خود ہی محب، خود ہی محبوب گویا پیش
نظر ہے - آئینہ دائم نقاب میں، کی کیفیت ہوتی ہے - اپنی ذات میں اس قدر محور ہنا کہ
بیرونی ذات بچ لگے - نفسیات میں نرگسیت بیماری بھی ہے اور علاج بھی - تنقید ادب نے یہ
اصطلاح ایسے فن کاروں کے لیے استعمال کی ہے جو خود پرستی کی قابل رحم حالت میں مبتلا
ہوں - خود پسندی، انانیت اور تعلی نرگسیت ہی کے مظاہر ہیں - فنکار میں پرستش ذات اور
انانیت کی سطح عمومی انسانوں سے بلند ہوتی ہے -" ۲

عمرے د متکلم په صیغه کښې خپله قیصه بیانوي چې د نرگسي رجحان یو ښکاره عمل دے. بله دا چې عمرے نه یواځې خپله قیصه راوي ته په خوند خوند او زېر زېر اوروې بلکې د خپلې قیصې د لیکلو او خوندي کولو هم ارمانې دے او راوي ته په بیا بیا دغه خواهش تکراروي. کله چې ناول نگار په وړومبې ځل د پېښور سنټرل جېل ته د عمري ملاقات له راشي او د هغه نه د ځان ورکولو وجه وپوښتي او عمرے خپله قیصه شروع کړي نو ناول نگار ته وائي چې :

"دغه مې په زړه کښې ارمان وه چې دا خپله قیصه مې د الف نه تر ی پورې چاته تېره کړې نو بیا که مې شم ، نو پرواه به مې نه وي او دا مې هم ارمان دے چې دا قیصه که چا د کتاب په شکل کښې ولیکله نو ډېر خوند ناکه قیصه به وي - ډېر خلق به ئې په شوق لولي " ۳

او چې څه وخت راوي عمرے په دې خبره مطمئن کړي چې د هغه قیصه به دے په خپله د کتاب په صورت کښې لیکي نو ډېر زیات خوشحاله شي او خپله قیصه ورته پېل کړي.

کله چې یو بنیادم خپله قیصه بیانوي او د خپلو معمولاتو، ذات، خوښو ناخوښو او هلو ځلو په بابله خبرې کوي نو په اکثره موقعو د هغه اظهار د نرگسیت لمنه نیسي او په لاشعوري توګه خپل صفتونه کوي یا د مبالغې نه کار اخلي.

د قیصی بیانولو دوران کنبی عمرے په یو ځای کنبی ناول نگار ته د خپل
بناست ، بدني مضبوطیا ، غصی او خپلی حلیې په حقله داسې ووايي
چې:

" زه په هغه زمانه کنبی په نوې ځوانۍ کنبی وم ، د برېتونه
مې وینې خڅېدلې او په وجود بڼه مضبوط وم - نري نري
برېت مې پرېښي ووا وېرېره مې صفا خړیله - " ۴
مطلب دا چې نه یواځې په خپل بناست مغروره وي بلکه په دې خوش
فهمۍ کنبی هم مبتلا وي چې گني زه دومره قهرژن ښکارم چې خلق مې د
تندمزاچۍ نه ویره کوي -
کله چې گلابو په ورومې ځل عمرے د بدمعاشانو او ډاکه مارو مجلس ته
بوځي او په اتفاقي توگه عمرے په جوارۍ کنبی ښې ډېرې پېسې وگټي نو د
جوارگرو نیت عمري ته خراب شي- هغوي چې د شرابو په نشه کنبی مست
شي نو په جوارۍ کنبی جگړې شروع کړي - یو لوړ ، دنگب رېتو جوارگر د
عمري د روپو په ټولگي حمله وکړي خو د ډول له دیکه ورکړي او یو طرفته
ئې وغورځوي ، گلابو زر روپۍ راغونډې کړي- برېتو چې د زمکې نه راپاڅي
نود بدې نه چاقو راوباسي او عمري ته په چغه ووايي :
" دا ته نن مرگ چرته راوسته یې ، ته ما نه پېژنې ؟ زه ستا په شان چرگوړي
روزانه حلالوم " نو عمرے ورپسې هم د بدې نه چاقو راوباسي او چې گلابو
ورته غلې شان دا هم ووايي چې :
" گورې وروستونډه شې ، مړه به کوي " نو د عمري نرگسیت د اېنارملیت تر
بریده ورسې لکه چې وائي :

" زہ د شرابو پہ نشہ کنبی وم ، لکہ د شہر می پہ برہتو
بدمعاش چاقو پہ لاس ورتوپ کرو خو ہغہ یو طرفتہ شہ او
زما گوزار خطا لاو، نور خلق مو پہ تماشہ ودرہدل او ہیچا
د خلاصی کوشش نہ کولو - برہتو اوس چاقو پہ لاس پہ ما
رادو کرو خو ما تہر ورکرو او د ہغہ گوزار ہم خطا شو - یو
ساعت پس مونہ چاقوان پہ لاس پہ پرزونیو شو- اخر برہتو می
را لاندی کرو او پہ دا زہ می ورتہ چاقو بنخ کرو، د ہغہ د
زہ نہ لکہ د فواری وینو داری ووهلی، تاو راتاؤ شو او ساه
ئی ورکرو " ۵

پورتنی کرنہی نہ یواخی مونہ تہ د عمری د کردار موقعہ پرستی او خود
غرضی بنائی بلکی د ہغہ د طاقت نشہ او غرور پکنہی ہم رانگارلی شوے
دے - چہ یو نرگسی انسان د خیل ذاتی فائدی او خواہشونو پہ خاطر تر
کومہ حدہ تللی شی - یا خیل خان د مبالغی تر حدہ خومرہ اہم گنی او د خبرو
یا حرکاتو، سکنا تو نہ ئی ترکومہ حدہ د غرور او تکبر بوئی خبزی - د نرگسی
انسان سوچ صرف د خیل ذات نہ چاپہرہ چورلی - ڈاکٹر سلام سندھیلوی
لیکی چہ :

"نرگی انسان ہر حالت میں اپنے انا اور اپنی ضد کو بلند کرنا چاہتا ہے اور سماج میں ایک اعلیٰ
مرتبہ حاصل کرنا چاہتا ہے۔ اس مقصد کے حصول کے لیے وہ مختلف قسم کے حربے استعمال
کرتا ہے۔ کبھی وہ اپنی خودداری کا اظہار کر کے خود کو قابل احترام بنانے کی کوشش کرتا
ہے۔ کبھی وہ اپنی خود پسندی کو نمایاں کر کے دوسروں کو مرغوب بنانے کی کوشش کرتا
ہے۔ کبھی وہ اپنی جذبہ محبوبیت کو پیش کر کے اپنی پرستش کرانا چاہتا ہے۔ کبھی وہ ہم جنسی

کے رجحانات کو بے نقاب کر کے اپنی ہی جنس اور اپنی ہی ذات پر فریفتہ ہو جاتا ہے۔ کبھی وہ اپنی تخلیقی خواہشات کی تکمیل کر کے اپنی عظمت میں اضافہ کرنا چاہتا ہے۔ کبھی وہ اپنی تصویریت کے ذریعہ عوام پر اپنے بلند نظریات کا سکھ جمانا چاہتا ہے۔ کبھی وہ جاہ و حشمت کا طالب بن کر اپنی موجودہ حیثیت کو بلند کرنا چاہتا ہے اور کبھی کبھی ایسا بھی ہوتا ہے کہ جب وہ اپنے بلند مقاصد میں ناکام ہو جاتا ہے تو بدرجہ مجبوری دنیا سے کنارہ کشی اختیار کر لیتا ہے۔ دراصل یہ سارے نکات ایک ہی نرگسی انسان کے مختلف روپ ہیں اس لیے ان میں تضاد نہیں۔^۶

کلہ چہ راوی د عمری د نیمگری داستان اوربدو د پارہ دوبارہ ملاقات لہ
لڑ شی نو هغه نه یواخی بی حده خوشحاله شی بلکی په ډېرې بی تابۍ سره
خه په دې ډول گویانه شی چې :

"خان! په ما دومره سختې ورځې په خپل ژوند کښې نه دي
تېرې شوې لکه دا هفته، درسته هفته مې ځان سره سودا
کوله او ستا انتظار مې کولو - ماوې که رانه شی نو زما
قیصه به نیمگرې پاتې شي- زه د مرگ نه نه ویرېږم، که د
مرگ نه ویرېږم نو ما به خپل ځان خپله خه ته پولیس ته
سپارلو خو زما د ژوند دا قیصه که چا ونه لیکله نو دا به
زما مرگ وي او د دې به ماسره افسوسوي -"^۷

د خپل ژوند قیصه دنیا ته پرېښودل په حقیقت کښې د عمری په شخصیت
کښې د ایروس (Eros) هغه طاقت دے چې د دغې قوت په اساس انسان د
مرگ نه پس هم ختمېدل نه غواړي او هغه دې د نورو ژوندو انسانانو په

حافظہ او ذہن کنہی د خپلی قیصی پہ رنگ کنہی ژوند ۛ وی چي د یو انسان د نمود جذبی ته اشاره کوي۔

نرگسي بنیاد د ځان په بابلہ هر وخت د شاباشی۔ خواهش لري او خپل اهمیت ، طاقت او بریا د مبالغی تر حدہ په بیا بیا گردانوي۔

په یوه ډاکه ماری کنہی چي کله د مال د تقسیم په وخت یو ډاکه مار د عمري وېش نه مني، نو عمر ۛ د هغه د سرخوړولو فېصلہ وکړي۔ دغه واقعہ د واحد متکلم په صیغہ کنہی څه په دې ډول بیانوي :

"گلابو زما په قیصہ پوهه شوه ، هغی سرکش سر ۛ په خبرو کړو او د وروستو مخي تماچہ په لاس راغلم او یو څو ډزه مې په سر وویشتو۔ په هغه ځام په قلاړ شو او زما سرداري بیا قائمه شوه، نورو ټولو زما وېش ومنلو۔ مې ۛ موکنده کنہی بنځ کړو او مونږ ورنه خپلو کورونو ته راغلو۔ دا زما اولنی ډاکه او د کنستبلری سره ورومبی۔ مقابلہ وه۔ چي کور ته راوړسېدو، گلابو ماته ډېر شاباشی راکړو۔" ۸

د عمري په شخصیت تر ډېره حدہ د گلابو د کردار سیور ۛ وی۔ هغه د ژوندانه په اکثر و ډگرونو د گلابو د فېصلو تابعداري کوي او تر ډېره حدہ د خپلي فېصلی د قوت نه عاري وي۔

محترم مبارک حیدر په خپل اردو کتاب "تہذیبی نرگسیت" کنہی د نرگسي انسان په حقلہ لیکي:

"ان کے تقریباً تمام خیالات اور طرز عمل دوسروں سے مستعار ہوتے ہیں۔ یعنی یہ لوگ ایسے لوگوں کے خیالات و اطوار کی نقالی کرتے ہیں جنہیں یہ سہماتے ہیں۔ اسے عکس کی

پیروی (Mirroring) کھاتا ہے یعنی یہ ان بڑے لوگوں کی پیروی کے ذریعے دراصل
خود کو عظیم محسوس کرتے ہیں۔" ۹

د عمري په شخصیت کښې بې صبري هم شتون لري - زغماو برداشت نه شي
کولې ، ډېر زر د جذباتو ښکار کېږي او د هوش په ځامې د جوش نه کار
اخلې. دغه رنگ ضدي او شكي مزاجه هم وي، عن تر دې چې خپلې
کورودانې ته هم د شک په نظر گوري چې د يو نرگسي انسان ښکاره
خصوصيات دي. لکه چې په يو ځامې کښې راوي ته خپله قيصه بيانولو کښې
وائي چې :

"بل مازيگر د پروگرام مطابق د بنجاري بابا سره هغه سره
راغې ، هغه يو ښکلې ځوان وه ، نري نري برېت ئې پرېښي وو
او هغه چې په کومې ازادۍ سره د گلابو سره مجلس کولو ، د
هغې نه ما ته داسې معلومه شوه گني د گلابو زوړ يار دے ،
زما زړه کښې د رقابت اور ولگېدو او څو څو ځله مې زړه
کښې راغلل چې د سېټه د غلا نه وړاندې د ده سر خور
کړم، گلابو هم زما په سترگو پوهه شوه او هغې په خبرو خبرو
کښې په چل چل زما څه داسې تسلي وکړه چې ما د صبر نه
کار واخسته " ۱۰

پښتانه بغېر له ځانه نه څوک مني او نه څوک ويني - هغوي دا عقیده لري
چې "ځان دے نو جهان دے" دا هم وائي چې "ځانه خپله ځانه" او دغه متل
هم کوي چې "زما د سر نه تېره خدايه مۀ کړې دنيا ډېره" دغه ټولې

وہناگانې، متلونه د نرگسي رجحاناتو ښکاره نڅښې دي او عمري خپلو خبرو کښې دغه واړه متلونه گردان کړي دي - هغه خپله د اقرار کوي چې :
" د ځان به بهر وتل گران دي ، په هر رنگ او په هر څه کښې بنيادم دا ځان وړاندې وړاندې کېږي او بغير له ځان نه نه بله کوي او نه بله کولې شي ، اول ځان د مے بيا جهان د مے -- " ۱۱
پورتني څو داسې محرکات ، جذبات او واقعات دي چې مونږه تربنه د مفرور ناول د مرکزي کردار عمري د نرگسي رجحاناتو اندازه لگولې شو -
د گلابو کردار

گلابو د مفرور ناول ښځينه مرکزي کردار او هيروئين ده- ښاغلي سيد رسول رسا د گلابو کردار کښې يو شمېر ځانگړي خصوصيات رايو ځاے کړي دي چې د ناول خوند ، رنگ او سسپنس کښې ئې اضافه کړې ده- دا بيله خبره ده چې په بعضې موقعو قيصره کښې په دې کردار کښې مردانه خوبۍ مخې ته راځي او داسې محسوسېږي چې د گلابو د کردار په شا ليکوال خپله لگيا وي - رسا صاحب چونکې د ختيز او لوېديز ادب ډېره غرقه مطالعه لرله ځکه ئې خپلو ليکلو ناولونو کښې په کردارنگارۍ خصوصي توجو ورکړې ده چې يو ښکاره مثال ئې د مفرور ناول مرکزي کردارونه دي-

گلابو يوه ښکلې، چشته، چالاکه، اړيدۍ جينۍ وي - د سړو جامه پېزار اچوي او په ظاهره د پېښور نه بهر په يوه کارخانه کښې د نورو غريبانانو ښځو سره کار کوي خو اصلي پېشه ئې ډاکه ماري وه - کومه چې به ئې پټه په پټه کوله - د هغې عمري سره وړومبۍ ملاقات هم په دغه کارخانه کښې

شومے وي- او د هغه نه په پوره ډول هغه وخت اغېز منه شي كله چې دا په كارخانه كښې په يوې جينې د چاقو گوزار وكړي - هغه په پتون زخمي كړي ولې چې هغې ورپورې توقي مسخري كړې وي - دغه وخت په پېره ولاړ عمر گل سپاهي د خپلې نوكرۍ خيال ونه ساتي ، د قام ولۍ په خاطر گلابو ته د تېنېدو موقعه وركړي- او په دغه اساس د دې كلك ځيگرې اړيدۍ زړه خپل موتي كښې رابند كړي - هغه د پېښور په يوه تنگه كوڅه كښې په يو وړوكي شان دوه چتيزه كور كښې د يوې بوډۍ ښځې په ډاډ د ژوند ورځې شپې سبا كوي ، كومه چې ئې په مور نيولې وي او هم په دغه كور كښې هغه عمرگل د خپلې پېشې او ژوند ملگرتيا ته جوړ كړي او هغه د عمر گل نه عمر بدمعاش شي -

د گلابو كردار كښې د يو شمېر نرگسي رجحاناتو څركونه برېښي - هغه ډېره خود غرضه وي او د مال او دولت تر لاسه كولو د پاره هر روا او ناروا كار ته وړاندې وځي - هر څوكه خود داري او خود اعتمادي د هغې د فطرت جوته برخه وي ولې هغې چې د ژوندانه د تېرولو د پاره كومه پېشه خپله كړې وي دغه نه يواځې په اخلاقي توگه پرېوتې وي بلكې غېرقانوني هم وي - گلابو سر د پاسه سر نه مني - د نورو د جذباتو ، احساساتو يا عزت نفس مجروحه كولو نه بېخي ناخبره وي البته د خپل ذاتي سود زيان د پاره نور وگړي ضرور استعمالوي او په هر حالت كښې خپله انا او خود داري اوچته ساتل غواړي - هغه د زغم او برداشت ماده بېخي نه لري او هر وخت جنگ جنگ نعرې وهي - په كارخانه كښې چې د كار كولو په دوران كښې يوه جينۍ هغې پورې توقيه وكړي او نورې جينكۍ ورپورې وخاندي نو گلابو سره لمبه شي - زرد بډې نه

چاقو راوباسي او کومې جینۍ چې ورپورې توقې کړې وي ، هغې ته جوابي ووائي :

"ودرېره چې په چاقو لږ ستا دا لېنگر وگروم چې مور پلار ته مې بهانه جوړه شي چې ماته خره خره کولې او په دومره ساعت کښې خرونه رانه غلو بوتلل چې لېنگر دې لږ شان وگرېږي - نو ته به گواه شي او د مور پلار نه به مې خلاصه کړې -" ۱۲

عن تر دې چې هغه توقماره جینۍ هله پرېږدي چې په پتون ئې په چاقو زخمې کړي او چې کله په ډیوتۍ ولاړ عمر گل سپاهي او د هغه بل ملگر راورسي ، گلابو تانې ته روانه کړي او د کارخانې نه بهر ترېنه عمر گل تپوس وکړي چې :

"تا دا جینۍ ولې په چاقو ووهله ؟ اوس خو به خامخا جبل ته ځي نو بیا هم خپله پرې نه مني او عمر گل سپاهي ته په جواب کښې ووائي :
"وهله به مې نه ، په ټولو اړیدو پورې ئې خندا کوله - که زما په ځای ته وې نو تا به څه چل کولو -" ۱۳

مطلب دا چې گلابو د ځان سره سره په خپل قام قبيله هم د نرگسیت تر حده مئینه وي - هغې ته چې کله پته ولگي چې د جینۍ په چاقو وهلو جرم کښې به اوس خامخا عدالت ته بوتللې شي او په دغه سزا کښې به جبل ته ځي نو د ځان د بچ کولو په خاطر ډېر په چالاکی سره سپاهي ته ووائي چې :
"زما خو په جبل کښې به ساه وڅېږي او زما بوډۍ مور به څه کوي ؟ د دې نه خوبه ښه دا وي چې ما څوک ووژني - زه د

مرگ نہ نہ ویرہم خو د جبل نہ ډبرہ ویرہم ، تہ څنگہ
زماوطني یی ، تہ زما څہ امداد نہ شی کولے ؟" ۱۴
پہ خپل دغہ مکار توب د عمر گل زرہ نرم کړي او هغه ورته د تخبنتېدو لاره
سمه کړي -

گلابو نہ یواځې خپل ځان او خپله پېشه غوره گڼله بلکې د خپل غرض او
مقصد تر لاسه کولو د پاره د نورو په اماده کولو او رضا کولو هم پوهېدلہ کله
چې ورته عمر گل وپوښتي چې :

" بنه ستا مطلب دے چې د نوکری نہ ډاکه ماري بنه ده ؟ نو گلابو ورته خپله
مدعا نرگسي رنگ کښې څہ په دې تورو بیان کړي چې :

" خپله خو د یوې مودې نہ زما دغہ کار دے خو خبر زه خو
بنځه ذات یم - زه خو دا کار کولے شم او تہ خو سړے یی ،
ستا نہ چرته د شېر کار کېدے شي - تا تیاره خوړلې ده او
تیاره چې څوک وخوري - د هغوي نہ د مردۍ کار نہ کېږي -
زه پوهه شوم - ستا نہ به توره ونه شي - تہ نوکري کوہ ، خړې
استري کړې جامې اچوه - په آئینه کښې ستوکے اړوه او د
ډول سرنا سره پرېد کوہ او گډېږه یا د چا افسر تالي خټه او
تالي وينځه دغہ کار تا ته بنه دے - ما وې گڼي تہ به
اږیدے یی ، د نرانو کار ته به گوتې واچوې او زما ملگرے
به شی خو زما اندازه غلطه وه --- تہ زما ملگرے نہ شی
جوړېدے - " ۱۵

د گلابو دغه طنزیه او پېغوري خبرو کښې دومره زور وي چې نۀ یواځې ورته عمر گل گوته په خُله پاتې شو بلکې د نوکری پرېښودلو او د گلابو د ملگرتیا فېصله هم وکړي - هغه ډېره زیاته خوشحاله شي - د ډېرې خوشحالی نه ئې ځان ته راجخت کړي او ورته ووائي :

" ما دا اراده کړې وه چې په ژوند کښې به یو یار ساتم خو نر یار، چې په نره د خلقو نۀ قلنگ اخلي - بس د نن نه پس تۀ زما یې او زۀ ستا، خو کۀ د خپل لوظ نه واورېدې نو بیا مې د گور خاورې په تا پېرزو دي - د ژوند پامته داره دې نۀ یم - "

۱۶

او چې کله ورسره عمر گل سبا مابینام ته دوباره په مستقله توگه د راتلو وعده وکړي او رخصت ترېنه غواړي نو گلابو ورته بیا خبردارۍ وکړي چې :

" کۀ رانغلې نو ژوند مې به رانه نۀ گرځي - " ۱۷

د گلابو سیمائي ذهن بېخي زغم نۀ لري او په ډېره لږه خبره ئې مازغۀ دانگي، کومه چې د یو نرگسي او اېنارمل بنیاد بنسکاره علامت گڼلې شي - کله چې بازار کښې د مېوې اخستو په وخت گلابو د سړو په جامو کښې دکاندار ته ووائي چې :

" کاکا ! دا امرود لږې ښې ښې دانې راته وتله ، تۀ خو ټول لگېدلې مال مونږ ته راکوې " او دکاندار ورته نۀ یواځې په ترس بد بد وگوري بلکې طنزیه دا هم ووائي چې :

" داسې معلومېږي ځان ! کومکې مېوه دانه چرته نۀ ده خوړلې " نو د گلابو پاره وخېژي او عمري ته په غصه کښې غلې شان ووائي چې :

"یرہ ! کٔ بازار نٔ ؤ نو اوس به مٔ چاقو د دٔ دٔ خٔتٔ
سرہ جنگولٔ ؤ او دا ٔولہ کلان کاری به مٔ ترٔ ٔبرہ کرٔ
وہ - " ۱۸

پہ یوہ موقعہ چٔ عمرٔ د گلابو سوچ او نظریٔ سرہ متفق شی او ٔغٔ تہ
ووائی چٔ :

" بالکل صحیح دہ، د پٔنتون سرہ مٔا ٔوب نٔ بنائی - مٔا
ٔوب د بلی دنیا خبرٔ دی او پٔنتون پہ بلہ دنیا اور لگوي !
بلہ دنیا خٔ کوي ؟ زٔ خو وایم قتل بنٔ دٔ - غلا دہ بنہ، ٔاکہ
بنہ دہ، کنجر خانہ بنہ دہ، جواری بنہ دہ، شراب بنٔ دی،
ٔگي برگی بنہ دہ - ظلم بنٔ دٔ خو مال دٔ سرٔ پیدا کرٔ
او خانی دٔ کوي - " ۱۹

نو گلابو بی شانہ خوشحالہ شی - عمرٔ راتر غارہ باخی اوبٔ ساختگی سرہ
ووائی :

" خدائٔگو نر پٔنتون یی، رانزدٔ شہ لٔ چٔ پہ خُله دٔ بٔکل
کرٔ " ۲۰

خو چٔ د عمری پہ ذہن کٔبی د مثبت ژوند تٔرولو خرک ؤلٔری، د ٔاکہ
ماری د ژوند نہ زٔ بدٔ شی او گلابو تہ د نصیحت پہ توگہ ووائی چٔ :
" اخر مونٔ بہ تر کومٔ داسٔ ژوند تٔروو، د بدکار انجام بد وي، د لٔونی
سپی عمر کم وي- بنہ بہ دا وي چٔ دا ژوند پٔرٔدو او کراچی تہ لٔ شو، زٔ بہ
مزدوری کوم او دوارہ بہ د غریبی- خو د دیانتداری ژوند تٔروو، نو گلابو
ور تہ پہ جواب کٔبی گویانہ شی چٔ :

"مونڊ ڊ پيٽيو او بارونو اوچتولو ڊ پاره نه يو پيدا شوي ، بار
خود خر کار دے - خر پرې بڼه ښکاري - بڼه به دا وي چې زه
په وخت ځان ته يو نر او پښتون يار وگورم، ما ډېر کوشش
وکړو چې تا نه يو پښتون خان جوړ کړم خو ستا د دماغ په
تيرو گوټونو کښې مټلې پرته ده - ته به اخر مټلا جوړېږې،
ستا نه خاني نه کېږي - د نرتوب ژوند تا ته د گناه ژوند
ښکاري او غريبې خواږي درته د دياتدارۍ ژوند - د غريبۍ
نه بله لويه گناه په دنيا کښې نشته --- غريبې د کلهم
گناهونو مور ده --- " ۲۱

د عمري کردار د اېنارملتي نفسياتو په رڼا کښې
عمر د ميا سيد رسول رسا د ليکلي ناول مفروړ مردانه مرکزي کردار او
هيرو دے چې د واحد متکلم په صيغه کښې ناول نگار ته خپله قيصه
بيانوي - د دې ناول موضوع او تکنیک سره سره کردار نگاري هم د ډېرې
ستائينې وړ ده - هر څو که د ناول د ښځينه مرکزي کردار گلابو په نسبت
ښاغلي ناول نگار د عمري کردار سره هغسې خواږي نه ده کړې څنگه چې
پکار وه - بيرته هم د عمري د کردار شخصياتي تجزيې سره د دې کردار
ځينې اهم اړخونه ضرور مخې ته راځي چې پکښې ئې مونږ د اېنارمليت اړخ
هم تر ډېره حده وینو - د څه نه چې د دې کردار د مفروړتيا او ډاکه ماري د
ژوند نقشه په ډاگه کېږي -

پروفېسر ډاکټر محمد اعظم اعظم ليکي چې :

"عمرے اگر چي په دې خپله پېشه کښې ډېر وړاندې لاړ شي او خلق ئې د يو نامتو مفروړ او ډاکه مار په نامه يادوي خو د هغه په کردار کښې څه داسې انفراديت نه ښکاري چې د هغه خپل وي يا د څه نه چې د هغه د کردار شناخت کېد شي - داسې معلومېږي چې ښاغلي رسا ټول زور هم د گلابي په کردار اچولې وي -" ۲۲

دې لږ کښې د ډاکټر اعظم صاحب رائې سره تر ډېره حده اتفاق کېد شي - څنگه چې وړاندې ويلي شوي دي چې اېنارملتې د رويې يا ذهن يو داسې عمل وي چې د عام گڼلو نه په واضحه توگه انحراف کوي - او د حالاتو يوه ويره دنيا رانغاړي چې د ذهني صحت خرابي، د شخصيت خرابي، د وړوکوالي محرومۍ، ناقلاړي، احساس کمټري يا احساس برتري يا نورې داسې حالات او واقعات کوم چې په سوچونو، جذبو يا رويو اغېز مني لري، د دې وجوهات کېد شي - هم دغه رنگ د عمري په کردار د وړوکوالي محرومۍ او د ناقلاړۍ د ژوند تېرولو اثر هم وي چې د هغه شخصيت ئې د اېنارملت سره مخ کړې وي - هغه چې کله د تي ماشوم وي نو په کور ئې ميراته شوې وي - دغه وخت که هغه خپله په څه نه پوهېږي ولې وروستو د غريبۍ او محرومۍ ژوند کښې د يو شمېر ازمېښتونو سره ضرور لومې شوه وي - لکه چې خپله قيصه بيانولو کښې وائي :

"زه د تي ماشوم وم چې زمونږ په کور تر بورانو ميراته وکړه - پلار او ځوانان وروڼه ئې راته ووژل او زه مې مور په الغاؤ تلغاؤ کښې د لويټې د پلواندې پټ بل کندي ته وزغولم او

خه موده پس ئي پېښور ته راوستم- مور مې په پېښور ښار
کښې دېره شوه- خواري، مزدوري به ئي کوله او زه به ئي
ساتلم- ۲۳

عمره نه يواځې د مستقل مزاجۍ د مادې نه عاري وي بلکې بې صبري او
ناقلاري ئي هم د شخصيت مهمه برخه وي- هغه په خپلو کړو فېصلو ډېر زر
پښېمانه کېږي هم او په لږه خبره غصه کېږي هم، چې د يو اېنارمل انسان
درک ښائي-

د هغه چې د ډيوټۍ دوران کښې د ښځو په کارخانه کښې په گلابو سترگې
خوږې شي او دا ورته هم معلومه شي چې د ده د قام قبيلې سره هم اړيکې
لري نو د جرم کولو باوجود هغې ته د تنبېدو موقعه ورکړي خو چې کله په
دغه معامله کښې خپله د سزا په توگه يوه مياشت حوالات وځوري او بله هم
بائيلي نو په حوالات کښې په خپلو کړو پښېمانه شي او سره د دې چې په زړه
کښې دغې جينۍ ته بد رد هم وائي ولې بيا هم دا اقرار کوي چې له خياله به
مې نه وتله او شپه او ورځ به د هغې په غم کښې سودايي وم- او بيا چې ئي
گلابو سره د يو زلمي عياشه پوليس کپتان په بنگله کښې ملاقات وشي چې
د ډېر ورسره اردلي وي- د شرابو، کبابو دور شروع شي او کپتان گلابو سره
چېر چار راواخلي نو عمره بيا د قابو نه بهر شي، لکه چې وائي:

"ماته داسې قهر راغې چې ما و ډېر وځم او يو شپږ ډزه ئي په
تماچه وولم خو اړيدۍ د کپتان صاحب د مينې، محبت په
اظهار کښې خه خاص دلچسپي وانه خسته- ۲۴"

دا هغه تنې نخښې نښانې دي چې د يو شخصيت اېنارمليت ته اشاره کوي - د عمري چې د گلابو سره تړون وشي او هغه ئې د خپلې غېر روايتي طريقې مطابق کور ودانه شي نو د وړومبۍ شپې تېرېدو نه پس د دواړو د زړه کېفيات د يو بل د پاره بدل شي او کله چې ترېنه عمر په دې مقصد رخصتېږي چې سبا ماښام به د خپل سامان سره په مستقلة توگه بيا راځي نو د دغه وخت کېفيات څه په دې ډول بيانوي :

" زه د گلابو نه رخصت شوم او د رخصتېدو په وخت کېنې ما هغه او زه هغې بې واره بې واره ښکل کړم - په ما اوس دې جينۍ څه داسې جادو کړم وۀ چې زه په لاره روان وم خو سودا مې ټوله ماښام کېنې وه - ما په اول ځل ژوند کېنې د ښځې د محبت تجربه کړې وه - " ۲۵

د واده نه پس عمر د گلابو په ولقه کېنې داسې گېر شي لکه چې د خپل شخصيت انفراديت ئې بېخي ختم شي او اوس يواځې د هغې په اشارو گډېږي او هغه څه کوي ، څه چې پرې گلابو کول غواړي - هغه ئې داسې ذهن سازي وکړي چې د دۀ خپلې ځانگړتياوې بېخي د جمود ښکار شي - عمري ته خپله هم د دغې خبرې احساس کېږي ولې بيا هم ورته د گلابو د مينې د سحر نه وتل گران محسوسېږي لکه چې خپله په يوه موقعه دا اقرار کوي چې :

" گلابو چې بيان خلاص کړو نو زه مطلب ته ورسېدم چې په ذمه مې غټ او دروند کار دۍ - د غلو او ډاکه مارو د فوځ کمان او سرداري څه اسان کار نه دۍ خو زه اوس د دې

بڻجھي په لاس کښې گوډاگرې وم - ما دې ته د هېڅ نه انکار نه
شو کولې - دا زما په زړه او دماغ خوره وه او زه د دې په اشارو
گلدېدم - "۲۶"

د گلابو په وېنا او اشاره ظلم او بربريت او هر ناروا کار کول اوس د عمري د
کردار مهمه برخه شي، د هغه د زړه نه د همدردۍ او صله رحمۍ مثبتې
جذبې کړه وکړي او همه منفي جذبې پکښې ځای ونيسي - د هغه اوس د
چاقو، چارې او ټوپک سره روزگار وي او د خپلې ډاکه ماري د پېشې تر
مخه د مال د ترلاسه کولو په غرض د هر چا مری غوڅولې شي لکه چې د یو
ډاکه ماري حال څه په دې تورو کښې وائي :

" اخر زه چاره په لاس هندو ته ورغلم او ورته مې ووي : "
سپتهه که د سر امن دې غواړې نو مال بڼایه، نقد مال گڼي
چاره دې خېټې سره جنگوم - "

هندو زر چایياني راوغورځولې او را ته ئې ووي :
" نایکه ! ما ته زما بال بچ ته څه مه وایه نور ستاسو خپل
مال دے، ټول کور ستا په وړاندې دے " ۲۷

مطلب دا چې د عمري د ژوند مقصد اوس صرف مال پیدا کول وي، هغه که
په هره طریقه وي او د هر چا نه بوته کول وي - هغه صرف پیسه پېژني او د
خپل ذهني تسکین د پاره د هر چا په حق ډاکه اچول ورته ناروا نه ښکاري - د
هغه هر کار په خپله گټه او د نورو په زیان تمامېږي چې د هغه په کردار کښې
د نرگسیت او اېنارملیت ښکاره علامتونه دي لکه چې په یوه موقعه گلابو
ته څه په دې ټکو ووائي :

"..... اوس دا راتہ وایہ چچی د چا سر خور کرم، خدائے گو کہ پہ
پیسکی پورے ئی ڊبو ترلے وی خو چچی د پیسے غوتہ وی - نو
خلاص به رانہ نہ شی - " ۲۸

عمری ته اوس د یو انسان مرگ د چرگوتی د وژلو نه هم اسان بنکاری - د هغه
سترگی سپینی شوې او زړه د کانی شوے وی - او نه ورته گناه کول گناه
محسوسې - کله چچی د گلابو خاص ملگرے د خو روپو د پاره وژنی نو د
دغی احوال خه دا رنگی بیانوی :

" زه د شا د مخی راغلم او دا خپل ملگرے می په سر په
تماچه وویشتو - روپی می راواخستی او گلابو می د خان
سره راروانه کړه - گلابو د دې سړی په مرگ خه خفگان شان
ظاهر کړو خو چچی زما په سترگو پوهه شوه نو غلې شوه - " ۲۹

د عمري ابنارملیت هغه وخت خپلې انتها ته ورسې کله چچی په غصه کنبې د
خپل ژوند په ملگرې گلابو هم توپک راواړوي او رسا ئی د زړه په سر ولی -
گلابو د لگېدو سره په زمکه پرېوځي، خپلې غټې غټې تورې سترگی د
عمري په لور راواړوي، په خله هېڅ ونه وائی خو د سترگو نه ئی یو خو رڼې
اونبکې وبهېږي او ساه ورکړي -

د گلابو کردار د ابنارملتي نفسیاتو په رڼا کنبې

گلابو د بناغلي سید رسول رسا د لیکلې ورومبني ناول
مفرور بنځینه مرکزي کردار او هیروئن ده - بناغلي ناول نگار د گلابو کردار
ته پوره توجه ورکړې ده او د تخیل په اساس ئی دا کردار ډېر مثالي رغولے
دے - هر څو که ئی په دې کردار کنبې ځینی داسې مردانه خوبی هم ځای

کری دی چہ اختلاف و سرہ کبدے شی - بیرتہ ہم پہ مجموعی توگہ گلابو د کردار، کردارنگاری د ناول د ہیرو د کردار پہ نسبت د پرہ غورہ شوہ دہ او پہ دغہ لحاظ تربنہ د گلابو د کردار انفرادیت خاخی بلکی ہم دغہ مردانہ خصوصیات د گلابو کردار تہ ابنارملیت بخنبی -

د گلابو خود داری او پہ خپل خان بہ حدہ باور او اعتماد د یو ناشونی فطرت عکاسی کوی - هغه ژوند د خپلې مرضی - مطابق تېروي او په شخصیت ئې د هیچا د اثر سرہ غلبہ نہ محسوسېږي - هغې د ژوندانہ تېرولو د پارہ خان لہ یوہ داسې پیشہ ټاکلې وی چہ پہ معززہ ټولنہ کنبی ورته هیخوک پہ درنہ سترگہ نہ گوری خو هغې تہ پکنبی هېخ قباحت نہ محسوسېږي او تر مرگہ پورې پہ خپلہ نظریہ ټینگہ ولاړه وی -

ډاکټر محمد اعظم اعظم د گلابو د کردار پہ حقلہ لیکي :

"گلابو یوہ داسې جینی وی چہ د غربت او ناداری لہ کبلہ د خپلې طبقې د نورو جینکو پہ شان د حالاتو د بدمرغی - په وړاندې توره ډال نہ غورځوی - هغه نہ خو د خپل عصمت سوداگری کوی ، نہ د چا پہ کور کنبی کار خدمت تہ غاړہ ږدي او نہ د سوال پہ ټکرو باندې خان پال د هغې د فطرت موافق خبرہ وی - د هغې د فطرت خود داری او خود اعتمادی هغه یوې داسې پېشې تہ وړاندې کری چہ د اخلاقیاتو او قانون لہ خوا اگر چہ دغہ یو ناخوبنې او ناجائزہ عمل وی لېکن د گلابی - په خیال کنبی پہ دغہ پیشہ کنبی د هغې ضمیر مطمئن وی - هغه د سړو جامی

واغوندي او يوه ډاڪه ماره شي او په دغه اوان كښې د هغې
ملاقات د عمر سره وشي - " ۳۰

گلابو د خپلې ټولنې په نسبت ژوند ته په بدل نظر گوري او د هغې دغه بدل
نظر اصلي كښې د هغې د شخصيت اېنارمليت ته اشاره كوي چې پكښې ئې
مثبت او منفي دواړه اړخونه راټول وي - هغه چې په كارخانه كښې په جينۍ
د چاقو گوزار كوي او په پتون ئې زخمي كوي نو غټه وجه ئې دا وي چې
فطرت ئې د تورسرو د نرم خوئي او رحمډله زړونو نه جدا وي بله دا چې
توقمارې جينۍ ئې په قام، قبيلې پورې مسخرې كړې وي - د هغې په زړه
كښې د خپل قام، قبيلې فوقيت خوندي وي او په هېڅ صورت كښې ئې
سپكاوې نه شي زغملې، نه ئې سيمائي طبيعت خپله بې عزتي برداشت
كولې شي -

د گلابو د هيچا نه سترگه نه سوزي ځكه خو د زلمي پوليس كپتان بنگلې ته
هم بغېر څه ويرې ترهې په ډېر چل هنر د دوه نورو عياشو جينكو په بدرگه
كښې د عمري د ملاقات په غرض لاره شي او چې كپتان ورسره د غرضي
مينې چېرچار پېل كړي نو د هغه د مينې په اظهار كښې څه خاص دلچسپي
وا نه خلي البته خپل غرض پوره كړي او عمري سره ډېر په رازدارانه طريقه
سوال جواب وكړي - كله چې گلابو عمرې نوكرۍ پرېښودو او د ډاڪه ماري
پېښې خپلولو ته جوړ كړي او هغه ئې په وړاندې د سوچ او نظريې مطابق
وغربړي نو د گلابو تسلي وشي چې عمرې په دنيا بڼه پوهه شوې د ډېر ځكه
خو ورته په جواب كښې وائي چې :

"زمونږ خيالات يو دي، مونږ دواړه غلا ته، خون ته، ډاکې ته، ظلم او ناروا ته، حلالو او حرامو او بې انصافي ته په يوه سترگه گورو- په دې وجه زمونږ صلاح او مصلحت به يو وي او مونږ به په کاميابۍ خپل کار کولۍ شو- " ۳۱

د گلابو دغه خيالات خو د هغې د انفرادي سوچ تر مخه بالکل ټيک او جائز وي ولې بل خوا دغه ټول کارونه او عملونه د ټولنې د عامو وگړو د پاره غېر اخلاقي او غېر قانوني دي او د سماجي اصولو نه نۀ يواځې انحراف کوي بلکې د چاپيريال سره په سمون خوړولو کښې مداخلت هم پيدا کوي او د نورو د زيان باعث جوړېدۍ شي چې مونږ ته د گلابو د کردار اېنارمليت ښايي -

د گلابو د کردار غېر عمومييت او اېنارمليت په هغه موقعه هم د هغې د خيالاتو نه په پوره ډول څرگندېږي کله چې د يوې ډاکه ماري نه وړاندې عمري ته د ډاکه ماري اصول او قاعدې وړښايي لکه چې وائي :

"کۀ څوک ستا حکم نۀ مني او غټه برخه غواړي يا مال خور د برد کوي نو سمدستي ئې سرخوړوه - زمونږ دود دستور صفا دۍ - انعام او غټه برخه د هغوي ده څوک چې ښۀ کار وکړي او سزا د هغوي ده څوک چې خپل کار کښې سستي وکړي او يا د ملگرو سره بې وفائي وکړي - دلته صرف زور حق دۍ او نر هغه گڼلۍ شي چې د دښمن سر خور کړي - کۀ په دښمن چا رحم وکړو نو داسې پوهه شه چې خپل سر ئې خور کړو،

دلته هر څوک د ځان د پاره د مے او شېطان هغه رانیسي

څوک چې زغل کښې وروستو پاتې شي - ۳۲

څه وخت چې په يوه ډاکه ماري کښې د غلو د ټولگي يو کس د پوليس په ډزو زخمي شي او مخ په وړاندې د تلو جوگه نه وي نو د هغوي د دستور مطابق هغه کس ختمول ضروري وي ولې د عمري زړه کښې د دغه کس د پاره د رحم جذبه غزونې وکړي - گلابو چې د هغه په نيت پوهه شي نو زخمي يو بل کس ته حواله کړي، هغه زخمي په شا کړي خو د ستړيا په وجه ئې څه وړاندې په ټوپک يو څو ډزه ولي او سر ترېنه په دې غرض غوڅ او څادر کښې واچوي چې د پېژندگلو له کوره وځي - گلابو په دغه موقع عمري ته غلې شان ووائي :

" که تۀ داسې رحم کوې نو د ډاکه مارو سرداري به ستا نه

ونه شي - پکار دا وو چې دا کار تا کړم مے - ۳۳

د گلابو سوچونه، کارونه او عملونه د ټولنې د وگړو نه بېخي په فرق وي - هغه نه د چا تقليد کوي او نه د چا تقليد مني - د يو پښتون شخصيت په بابله هم د هغې نظريه د ټولنې سره اختلاف لري لکه چې په يوه موقعه د دغې اظهار څه په دې ډول کوي :

" زۀ خو وائيم هغه به څه بې غېرته پښتون وي چې قبر ته د

کوزېدو سره منکر نکير پرې بې تپوسه را کېږدي - پښتون له

پکار دي چې هر څه چې شي خو يو ملا نه شي او د خلقو د

خندا نه شي او چې مړ شي ، بنځې ورپسې په دعا کښې دا

ونه وائي چې ډېر ښه سر مے وه، نه د چا د ښو کښې وه او د نه

د چا په بدو کښې او د چا ملاسته غوا ئې هم نه وه پاڅولي "

۳۴

د گلابو دا سوچ او نظریه وي چې بنیاد دې له خویه تریخ او سخت مزاجه وي- د نرمۍ جذبه هغه له سره هډو مني نه، او نه د هغې په نظر کنبې د روا او ناروا پیماني څه اهمیت لري - هغه ژوند ته په یوه داسې زاویه کوي چې د نورو په نزد بېخي ناشوي او غیر روایتی وي -
گلابو دا نظریه لري چې :

"بنیاد د کنبې خو تراخه دي - په تراخو پائي ، د مار نه چې تراخه وباسې نو مار مهې شي- خلق ئې خوري او د شپږ نه چې تراخه وځي نو یوه غټه شان بې خونده پیشو شي او په سرکس کنبې په نځرو او په پېخو شي ، خلق خوشحالي او تقالې ورنه جوړ شي - بنیاد د چې خوږ شي نو ماشي او مېړي ئې وخوري- بنیاد د په خوئي بوئي کنبې تریخ او تند خویه د د چې خلق ورنه ویرېږي -" ۳۵

گلابو دا عقیده لري چې :

"پښتون جاهل بڼه د د خو خان بڼه د د " د هغې په نزد " مال په دوو طریقو پیدا کېږي ، هم په توره ، هم په هوښیار توب ، لارې شوکول او ډاکې غورځول د تورزن کار د د او افیم ، چرس په غلا خرڅول ، رشوت او نور حرام کول دا د هوښیار ۳۶-

پورتنۍ د گلابو د کردار هغه ناشونې او انفرادي خصوصیات دي چې یا خو د ټولنې د خلقو نه بېخي بدل دي یا چرته خال خال په نظر راځي ځکه ئې مونږ

د گلابو د کردار د ابنارملیت په زمره کښې شمېرو او دا په واضحه توگه یو
غېر منحرف کردار بللے شو -

حوالې :

- 1) Encarta world English Dictionary Bloomsbury
Publishing London 1999, P 1258
- (2) انور جمال، پروفیسر، ادبی اصطلاحات، نیشنل بک فاؤنڈیشن اسلام آباد، اشاعت سوم جنوری 2016ء،
صفحہ نمبر ۱۷۱
- (3) سید رسول، رسا، مفرور، یونیورسٹی بک ایجنسی، پېښور
اشاعت دریم ځل 2013ء، مخ ۲۳
- (4) هم دغه اثر، مخ ۲۵
- (5) هم دغه اثر، مخ ۷۱
- (6) سلام سندیلوی، ڈاکٹر، اردو شاعری میں نرگسیت، نسیم بک ڈپولائوش روڈ، لکھنؤ اشاعت نہ دارد صفحات نمبر ۱۵، ۱۳
- (7) سید رسول، رسا، مفرور، یونیورسٹی بک ایجنسی، پېښور اشاعت
دریم ځل 2013ء مخونه ۷۳، ۷۴
- (8) هم دغه اثر، مخونه ۸۲، ۸۳
- (9) مبارک حیدر، تہذیبی نرگسیت، جرات، تحقیق، چوتھی اشاعت فروری 2011ء، صفحہ ۶۰
- (10) سید رسول، رسا، مفرور، یونیورسٹی بک ایجنسی، پېښور اشاعت
دریم ځل 2013ء مخ ۱۰۲

- 11) ہم دغہ اثر، مخونہ ۸۳، ۸۴
- 12) ہم دغہ اثر، مخ ۲۸
- 13) ہم دغہ اثر، مخ ۲۸
- 14) ہم دغہ اثر، مخ ۲۹
- 15) ہم دغہ اثر، مخونہ ۴۱، ۴۲
- 16) ہم دغہ اثر، مخ ۴۳
- 17) ہم دغہ اثر، مخ ۴۴
- 18) ہم دغہ اثر، مخ ۵۱
- 19) ہم دغہ اثر، مخ ۸۹
- 20) ہم دغہ اثر، مخ ۹۰
- 21) ہم دغہ اثر، مخونہ ۹۶، ۹۷
- 22) محمد اعظم اعظم، ڈاکٹر، پبنتو ادب کنسی کردارنگاری، پبنتو اکبلمی پبنتو یونیورسٹی، چاپ اول ۱۹۹۳ء مخ ۳۵۰
- 23) سید رسول، رسا، مفور، یونیورسٹی بک ایجنسی، پبنتو اشاعت دریم خل 2013ء، مخونہ ۲۳، ۲۴
- 24) ہم دغہ اثر، مخ ۳۳
- 25) ہم دغہ اثر، مخ ۶۲
- 26) ہم دغہ اثر، مخ ۷۸
- 27) ہم دغہ اثر، مخ ۸۰
- 28) ہم دغہ اثر، مخ ۱۰۰
- 29) ہم دغہ اثر، مخ ۱۰۴

30. محمد اعظم اعظم، ڈاکٹر، پښتو ادب کښې کردارنگاري ، پښتو اکېډمي پېښور يونيورسټي، چاپ اول ۱۹۹۳ء مخ ۳۴۵
31. سيد رسول ، رسا، مفرور، يونيورسټي بک اېجنسي ، پېښور اشاعت دريم ځل 2013ء، مخ ۶۷
32. هم دغه اثر، مخونه ۸۵، ۸۶
33. هم دغه اثر، مخ ۸۵
34. هم دغه اثر، مخ ۸۹
35. هم دغه اثر، مخ ۹۰
36. هم دغه اثر، مخ ۱۹۲